DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

7. december 2006 *

I sag C-13/06,

angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 9. januar 2006,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Triantafyllou, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Den Hellenske Republik ved P. Mylonopoulos og K. Boskovits, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

* Processprog: græsk.

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af J.N. Cunha Rodrigues, som fungerende formand for Fjerde Afdeling, og dommerne K. Schiemann (refererende dommer) og E. Levits,

generaladvokat: P. Léger
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 I stævningen har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber nedlagt påstand om, at det fastslås, at Den Hellenske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, punkt B, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1, herefter »sjette direktiv«), idet den opkræver merværdiafgift (herefter »moms«) af tjenesteydelser i form af vejhjælp i forbindelse med skader.

2 Sjette momsdirektivs artikel 13, punkt B, litra a), bestemmer:

»Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser fritager medlemsstaterne på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af nedennævnte fritagelser, og med henblik på at forhindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug:

a) forsikrings- og genforsikringstransaktioner, herunder sådanne tjenesteydelser i forbindelse med disse transaktioner, som udføres af forsikringsmæglere og -formidlere.«

3 Artikel 15, stk. 42, i den græske lov nr. 2166/1993 (FEK A' 137/24.8.1993) bestemmer:

»[...] fysiske eller juridiske personer, som leverer tjenesteydelser i form af vejhjælp, er undergivet moms for så vidt angår opkrævede beløb, uanset om det er i form af forsikringsbidrag eller ekstraordinært opkrævede beløb som modydelse for vejhjælp eller andre individuelle ydelser i forbindelse hermed.«

4 Da Kommissionen havde konstateret, at de tjenesteydelser i form af vejhjælp ved skader på eller ulykker vedrørende en bil, der ydes af ELPA (græsk automobilklub) til dens abonnenter mod betaling af et fast årligt bidrag, i medfør af nævnte

artikel 15, stk. 42, medførte opkrævning af moms af nævnte bidrag, og idet den var af den opfattelse, at sådanne transaktioner skulle fritages efter sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra a), sendte den en åbningsskrivelse dateret den 7. juli 2004 til Den Hellenske Republik.

5 Da Kommissionen ikke fandt det fra denne medlemsstat modtagne svar tilfredsstillende, fremsendte den den 22. december 2004 en begrundet udtalelse til denne, hvori den opfordrede den til at træffe de fornødne foranstaltninger med henblik på at bringe det påståede traktatbrud til ophør.

6 I sit svar af 23. februar 2005 på den begrundede udtalelse har Den Hellenske Republik bestridt det hævdede traktatbrud, idet den bl.a. har gjort gældende, at de omhandlede tjenesteydelser i form af vejhjælp, som hverken leveres af en forsikringsgiver eller af en forsikringsmægler eller -formidler, ikke udgør forsikringstransaktioner som omhandlet i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra a).

7 I stævningen har Kommissionen gjort gældende, at tjenesteydelser i form af vejhjælp, som ydes af specialiserede organer til deres medlemmer i tilfælde af skade på køretøjet, kan være omfattet af begrebet forsikring, for så vidt som den risiko, der dækkes, vedrører en usikker begivenhed, der består i immobilisering af køretøjet på et ubestemt sted som følge af en skade, der er opstået i den periode, der er dækket af det omhandlede bidrag.

8 I sit svarskrift har den græske regering ikke bestridt det traktatbrud, den bebrejdes. Den har blot gjort gældende, at økonomi- og finansministeriet agter at ophæve artikel 15, stk. 42, i lov nr. 2166/1993. I betragtning af dens fornyede vilje til at ændre

den pågældende lovgivning, er denne sag ifølge den græske regering uden genstand, og det påhviler derfor Kommissionen at frafalde sit søgsmål.

9 Indledningsvis bemærkes, at det fremgår af fast retspraksis, at fritagelserne i sjette direktivs artikel 13 er selvstændige fællesskabsretlige begreber, hvormed det tilsigtes at undgå, at momsbestemmelserne anvendes forskelligt fra medlemsstat til medlemsstat (jf. bl.a. dom af 25.2.1999, sag C-349/96, CPP, Sml. I, s. 973, præmis 15, og af 20.11.2003, sag C-8/01, Taksatorringen, Sml. I, s. 13711, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).

10 Hvad nærmere angår begrebet »forsikringstransaktioner«, som anvendes i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra a), og som ikke på nogen måde er defineret i nævnte direktiv, har Domstolen gentagne gange fastslået, at en forsikringstransaktion efter almindelig opfattelse er kendetegnet ved, at forsikringsgiveren påtager sig mod betaling af en præmie og i tilfælde af forsikringsbegivenhedens indtræden til den forsikrede at betale den ydelse, der er blevet aftalt ved kontraktens indgåelse (jf. bl.a. Taksatorringen-dommen, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis).

11 Endvidere har Domstolen tillige præciseret, at det ikke er nødvendigt, at den ydelse, som forsikringsgiveren har påtaget sig at præstere i tilfælde af forsikringsbegivenhedens indtræden, består i betaling af et pengebeløb, idet der også kan være tale om assistancevirksomhed enten i form af penge- eller naturalydelser som dem, der er nævnt i bilaget til Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 228, s. 3), som affattet ved Rådets direktiv 84/641/EØF af 10. december 1984 (EFT L 339, s. 21, herefter »direktiv 73/239«). Domstolen har i så henseende bl.a. fastslået, at der intet er, som

kan begrunde, at udtrykket »forsikring« fortolkes forskelligt, alt efter om det er indeholdt i direktiv 73/239 eller i sjette direktiv (CPP-dommen, præmis 18).

12 I så henseende skal det bl.a. fremhæves, at i henhold til artikel 1, stk. 1, i direktiv 73/239 omfatter begrebet direkte forsikringsvirksomhed begrebet assistancevirksomhed i samme artikel 1, stk. 2. Sidstnævnte virksomhed, der vedrører assistance til personer, der kommer i vanskeligheder under befordring eller under fravær fra bopælen eller det faste opholdssted, består i mod forudgående præmiebetaling at forpligte sig til omgående at yde den sikrede i henhold til kontrakten om assistance bistand, når vedkommende kommer i vanskeligheder som følge af en hændelig begivenhed. En sådan bistand kan bl.a. bestå i kontantydelser eller naturalydelser, i givet fald ved benyttelse af tjenesteyderens eget personale eller materiel. Som det fremgår af samme direktivs artikel 2, stk. 3, kan en sådan bistand i tilfælde af skade eller ulykke, der rammer et vejkøretøj, bl.a. bestå i en reparation på stedet eller i en transport af køretøjet til det sted, hvor reparationen vil kunne foretages.

13 Hvad endelig angår den omstændighed, at ELPA ikke skulle kunne anses for at være forsikringsgiver, bemærkes det — idet det understreges, at fritagelserne i sjette direktivs artikel 13 skal fortolkes strengt — at Domstolen tidligere har fastslået, at udtrykket »forsikringstransaktioner« som omhandlet i nævnte direktivs artikel 13, punkt B, litra a), principielt er vidt nok til at omfatte præstering af forsikringsdækning gennem en afgiftspligtig person, der ikke selv er forsikringsgiver, men som i forbindelse med en kollektiv forsikring til sine kunder præsterer en sådan dækning ved at benytte ydelser fra en forsikringsgiver, som har påtaget sig at dække den forsikrede risiko (CPP-dommen, præmis 22).

14 Af ovenstående betragtninger i deres helhed må, som Kommissionen med føje har anført, sluttes, at tjenesteydelser i form af vejhjælp, som et organ som ELPA forpligter sig til yde sine abonnenter mod disses indbetaling af et fast årligt bidrag, i tilfælde af udløsning af risikoen for skade eller ulykke, der dækkes af dette organ, er omfattet af begrebet »forsikringstransaktioner« i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra a), og derfor skal være fritaget for moms.

15 Det må derfor fastslås, at Den Hellenske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra a), idet den har opkrævet merværdiafgift af tjenesteydelser i form af vejhjælp i forbindelse med skader.

Sagens omkostninger

16 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Hellenske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger, og denne har tabt sagen, bør det pålægges denne at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Fjerde Afdeling):

1) **Den Hellenske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, punkt B, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætnings-**

afgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, idet den har opkrævet merværdiafgift af tjenesteydelser i form af vejhjælp i forbindelse med skader.

2) Den Hellenske Republik betaler sagens omkostninger.

Underskrifter